

– інші дані: фото, ілюстрації, замальовки.

Література

1. Пуркин В.И. Основы автоматизированного проектирования автомобильных дорог (на базе программного комплекса CREDO). СП «Кредо-диалог», 2007. 216 с.

2. Хромых В.В., Хромых О.В. Цифровые модели рельефа. Томск : ТМЛ-Пресс, 2007. 178 с.

3. ГКНГА-2.04-02-98 Інструкція з топографічного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000 та 1:500, затверджена наказом Головного управління геодезії, картографії та кадастру від 09.04.1998 № 56.

4. ВСН 5-81 Инструкция по разбивочным работам при строительстве, реконструкции и капитальном ремонте автомобильных дорог и искусственных сооружений. М., 1981. 160 с.

ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК КАДАСТРОВИХ СИСТЕМ

Бірюков В., Александрова Д.

(науковий керівник, к.е.н., доц. Тимошевський В.В.)

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Одним із головних завдань земельної служби України на сьогодні є запровадження земельно-кадастрової системи, як інформаційної бази для майбутнього розвитку ринкових відносин. Тому значну увагу варто приділити досвіду створення таких систем країнами із розвинутою ринковою економікою, в тому числі історичним аспектам виникнення та розвитку кадастрових систем у світі.

Країну де було започатковано процес ведення земельного кадастру історично прийнято вважати США (1785 р.). Дослідження функціонування кадастрових систем в багатьох країнах світу показують, що залежно від державного ладу, призначення зміст кадастру є різним, проте, залежно від методу його ведення, сформувались три типи кадастрових систем:

Наполеонівська (французька) заснована з метою оподаткування об'єктів власності, представлена у Франції, Іспанії, Бельгії.

Пруська або німецька є багатопільовою кадастровою системою, де кадастр є базисом для оподаткування, реєстрації прав на володіння землею та містить відомості про природний стан первинних земельно-оціночних одиниць, функціонує в Німеччині та інших країнах Центральної та північної Європи.

Англосаксонська має за мету оподаткування землевласників, гарантії прав власності та використання земель, діє у Великобританії, США та Канаді. [1]

Розглянемо особливості функціонування цих систем у провідних країнах світу.

Франція. Земельно-кадастрова система в даній країні вважається найрозвинутішою системою у всій Європі. Метою створення французької кадастрової системи, як яскравого представника "наполеонівських" систем, стало достовірне та справедливе оподаткування власників та користувачів земельних ділянок. Національна служба кадастру реалізує свої повноваження за трьома основними напрямками (службами): адміністративний, юридичний та технічний. Адміністративна служба здійснює: формування кадастрових реєстрів, реєстрацію передачі права власності на земельку ділянку, видачу копій та виписок з кадастрових документів, нарахування податків з землі. Юридична служба земельного кадастру: розмежування власності на землю, ідентифікацію даних про землю, її окремих ділянок, ведення земельно-

кадастрової книги. Технічна служба: відновлення старих та пошкоджених картографічних планів

Німеччина. Головною особливістю земельно-кадастрової системи в Німеччині є відсутність федерального рівня. Кожна федерація має свій головний офіс та регіональні представництва. Роботи з реєстрації здійснених операцій з землею покладені на спеціальних працівників (землевпорядників) – ліцензованих осіб. Земельно-кадастрова система Німеччини має дві складові: кадастр нерухомості та господарський кадастр. В першому класифікація земель здійснюється за природними, економічними та юридичними показниками. В господарському ж кадастрі поділ відбувається за землі безпосередньо сільськогосподарського призначення (рілля, сади, виноградники тощо), лісгосподарські види (ліси, болота та землі, не придатні до обробітку), землі під забудову та інші землі (дороги, аеродроми тощо). Для достовірної та справедливої оцінки землі в Німеччині земельно-оціночні роботи передбачали детальне вивчення ґрунтів за генетикоморфологічними ознаками для визначення продуктивності тієї чи іншої ділянки землі сільськогосподарського призначення (бонітування).

Сполучені Штати Америки. З огляду на велику площу, в США не існує єдиної земельно-кадастрової системи, дія якої б поширювалась на всю територію країни. Кожен штат має свою кадастрову систему, але основні принципи лишаються незмінними. До цих принципів відноситься поділ території кожного штату на кадастрові блоки та секції. Особливістю ведення кадастру в США є Актова система реєстрації прав. Держава, виступаючи лише в ролі реєстратора, не бере на себе ніякої відповідальності стосовно контролю за дотриманням законності здійснення операцій з землею. [2, с. 18]

Отже, світовий досвід показує, що невід'ємними складовими сучасної, ефективної земельно-кадастрової системи є юридична, технічна та економічна сторони (як,

наприклад, у Франції та Іспанії). Юридична частина кадастру розкриватиме інформацію про усіх власників та користувачів землі від сьогодення до початку ведення записів, технічна сторона міститиме дані про фізичний, хімічний склад ґрунту, географічне місцезнаходження ділянки, її форму та розмір, а економічна – про способи використання цієї землі. Отриману багатозарову інформацію необхідно використовувати для побудови планів використання земель в майбутньому (аналогічних німецьким) для отримання максимальної вигоди з кожної окремо взятої ділянки та забезпечення екологічної рівноваги.

Література

1. Бордюжа А. Світовий досвід розвитку кадастрових систем землекористування / А. Бордюжа // Економіст. - 2011.- №10 - С. 34-35.

2. Таратула Р.Б. Зарубіжний досвід розвитку земельно-кадастрових систем / Р.Б. Таратула // Агросвіт. - 2016.- №7 - С. 17-21.

ДОСЛІДЖЕННЯ СТАНУ АВАРІЙНОСТІ ДОРОЖНЬОГО РУХУ В РІЗНИХ КРАЇНАХ СВІТУ

Бражуненко Д.А., Воробйов М.С.

(науковий керівник к.т.н., доц. Коваленко Л.О.)

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Із середини вісімдесятих років минулого століття в усіх розвинутих країнах світу почали приділяти підвищену увагу проблемі безпеки дорожнього руху. В країнах Європейської Співдружності парк рухомого складу щорічно зростає на 3 млн. одиниць. Щорічно внаслідок дорожньо-транспортних пригод гине близько 1,3 мільйона